

N. 2. 90
CARMEN HEROICVM

Insignia Megalandri Lutheri complectens.

CVIANNE
X A EST ELEGIA, IN
LAVDEM PANACEÆ AMWAL

dinæ, eiusque autoris sua arce Dürnhouia inter
Onolzbacum & Dünckespüllum

sita degentis,

facta

A BENEDICTO FIGVLO
Vtenhouio.

*Muske
1898.*

STVTGARDIÆ,

Imprimebat Marcus Fürsterus.

M. DC.

End. Sud. 1425

BSB
MÜNCHEN

Bayerische
Bibliothek
München

NOBILISSIMO
ET PRÆCLARISSIMO
VIRO, DOMINO GEORGIO AM
& vom Wald, LL. Licentiato, Philosophiæ & Medicinæ
Vriusque Doctori Celeberrimo, Dñō ac Mecænati amicis-
simo; Imò verè Parenti plurimùm venerando, gratitu-
dinis ergò dedicat & consecrat hoc Carmen He-
roicum, Insignia D. Martini Lutheri
complectens:

BENEDICTVS FIGVLVS
Pastor Lipprichusanus.

INSIGNIA D. MAR-
TINI LUTHERI

**Des Menschen Herzh auff Rosen geht/
Wenno mitten vnterm Greuße steht.**

D. M. L V T H E R I,

PIÆ ET S A N C T Æ M E M O -
R I Æ, C A R M I N E E X P R E S -
S A H E R O I C O.

Nunc quoniam (Multū mihi de venerande Patrone,
Magne nouenarum Dux Am-Waldine Dearum,
Indlyte Appollinæ Præses, fax, stella cateruæ:
Qui reliquis Medicis, re, factis, laudibus amplis
Altior existis, famaꝝ celebrior orbe)

Vndiqꝫ circumstant nos sæua pericla malorum,
Et Deus irarum plenas effundit habenas,
Dum Cœlum tonat, aura sonat, tellusque remugit,
Sanguinolentus & vndique Mars sua fulmina torquet,
Et iam iamque polo misceri terra videtur :

Vinceret hic Niobes saxum, vel Tigridis ortum,
Certaretque animo rabida cum gente Leonum,
Cui non mens concussa malis in turbine tanto
Contremeret, vel qui non publica damna doleret,
Vulnera nec sacri cœtus, clademque futuram
Penderet, aut animo sentiret fata sagaci.

Sed ne spes omnis sit fracta & meta salutis,
Nec Gens sacra putet, se cassum in vota vocare
Authorem Fidei, & vitæ super astra datorem :
Mens est confirmare animos hoc turbine mæstos
Insigni insignis Vatis, qui symbola docta,
Christicolis, magnis factis, atque arte reliquit,
Inter & insidias mundi, fortisque procellas
Euasit tutus Verbi munimine sacri

Ceu forti cinctus Clypeo, palmamque recepit,

Ergo adsis mihi conanti tu Numine dio
Qui, pie Christe, tuum iuuisi Numine Vatem,

Vatē magnānīmū , pietatē per æthera notū
Diuū Lutherū, mundi velut vltimū Eliam.

Et tu vir, multa pietatē colēde, fideque,
Inclyte Mēcēnas longā dignissimē vitā:
Æquo animo, ac hilari meā dictā capessito fronte.

Præsul vt Ausonius cum Cæsare, & ordine raso
Et mundi furiosa cohors, & Numina Auerni
Contra Lutherū belli violenta pararent
Prælia, & auderent Diuini fulmina Verbi
Supprimere, ac penitus subuertere lura salutis:
Mente Leonina contra hic audentior ibat,
Ac spēs Diuina fretus sua damna leuabat,

Nam spēs illius, ac animi fiducia sola
Fixa recumbebat diuino in Numine Christi:
Propterea insigni tali vir fortis ouabat.

Cœruleo in Clypeo Rosa candida flore venusto
Stabat suaue colens, quam non confundere venti
Aura susurrantis poterat nec floris honorem
Decutere aut suaue illius corrumpere odorem.

Deinde corona Rosam viridi velabat amictu,
Inque Rosæ medio lucebat cordis imago,
Ac in corde illo crux aurea fixa nitebat,
Vmbonem at Clypei ornabant hæc verba Figuris
Sculpta nouis, signant quæ symbola docta piorum:

Cor cruce confixum media sub mole dolorum
Sentit opem Christi, & Rosulæ diffundit odorem.

Iam verò causas aperi mihi Musa latentes,
Et memora, insigni cur hoc vir fortis ouarit?
Quidue notent culti picturæ in imagine scuti?
Quidue Rosa hæc niueo depingat floris honore?
Et Rosa quid suauis designet floris odore?

Nonnè notat nobis Christum, qui leniter auras
Spirat odoriferas, & flammās spargit Amoris
Ætherias, hominumque animos dulcedine mira
Afficit, & querulos remouet de corde dolores.

TU ROSA Sancta, Deus, nulla violata pruina
Diceris, & mentis diuinæ effundis Amores.
Tu peccata hominum, tu noxia Crimina Mundi
Tollis, & indomiti submergis in æquoris vndas.

Spes mea, Christe, mei sincere ô pectoris ardor,
Tu Candore Rosas superas, & candida Solis
Lumina, tu stimulos, & acerbæ spicula mortis
Frangis, & astringere rursum nos asseris aulæ.

Ergo agite huc omnes, celeri pede currite, passim
Accelerate, quid ô saltem dubitatis inertes?
Quisquis ades, citò rumpe moras, non fallet euntem
Te via, quæ Christi roseo est rata facta cruore,
Suscipite ô populi hunc animo, plausumque celebrem
Edite voce alta, vestri penetralia cordis
• Lætiâ exultent, ac audiat æthra triumphum.

Gaudeat in Domino Cor vestrum: ô fidite flori,
Erigite hîc animos, vestram fundate Salutem
Huius in auxilium, de cuius vulnere manat
Omne bonum, & de quo pendet spes vnica nostra,
Omnibus hicce pijs iucundi habitacula cordis
Præbet, in augustis qui rebus corda Rosarum
Floribus insinuant, & floris odore quiescunt.

In te Christe Deus, roseo qui sanguine roras
Reclino mentem, & mea mens tranquilla quiescit,
Et licet ægra Crucis moles, & magna malorum
Copia circumstet, simul ac densissimus Imber
Urgeat hic iustos, rerum & discrimina mille
Circumdent latus illorum, & ceu mœnia cingant:

Non tamen ad scopulos allident corda piorum,
Non animi vires rabiosa potentia mundi
Confringet, iustis non vlla ruina nocebit,
Spes hos alma fouet, lucisque reducit in oras.
Nam ROSA cœlestis de Summo consita Patre
Offert subsidium cassis ope, & agmen inerme,
Viribus humanis nudatum, & robore Martis,

Defensum præstat, nec sunt, qui tendere contra
Sufficiant, iræque globos effundere in illud,

Hæc animos reficit pressos mœrore malorum,
Hæc animi lenit curas, hæc robora præstat
Mentibus humanis, & vires sufficit ægris;
Si modò si nostris animis supponimus illam,
Et quo Crux grauior mortales corripit ægros,
Ac quò plus homines Fortuna molestat iniqua,
Auxilium fit eo præsentius, atque medela
Certior efficitur, quæ turbida pectora lenit.

Præterea non Mygdonio de marmore facta est
Crux, nec Caucas ea de caute, aut rupe Sionis,
Nec scopulo ex illo, quem Moïsis dextera soluit
Incussu Baculi, de quo mox copia dulcis
Fluxit aquæ, & laticis manauit vena perennis.

Verùm pura fuit preciosi massa metalli,
Massa ex umbriferis terrarum effossa cauernis,
Aurifaber solers quam pressam forcipe curuâ,
Ter, quater, igne probat, lacubusque immittit & indè
Educens puram, labe omni & fece carentem;
Tum demum crucis effigiem concinnat in arctam.

Salue ergò æternum Crux, ô Crux Aurea Salue
Salue, & me donis exutum, & honoribus orbum
Erige, & aduersæ sortis compesce boatus.

Nam Deus ipse suo fecit te sanguine mundam,
Fecit & auratam te, cum trabe fixus ab alta,
Singula subtristi luxatus membra dolore,
Purpuream cum vitâ animam exhalarèt in auras.

Ergò quis negliget cœlestis gaudia vitæ?
Gaudia purpureo Christi reparata cruore?
Gaudia perpetuum nobis mansura sub æuum?
Gaudia perpetuis non marcescentia seclis?

Quid dicam vltèrius? Num copia dura malorum
Opprimet hîc iustos? nec erit qui dura leuaret
Pondera? num sub mole Crucis mens ægra fatiscet?
Aut spes iustorum patietur forte ruinam?

Non sic: in iustos nam cum fors alpera gallans
Multis imperiosa modis, sæuo impete torquet
Fulmina, flammarumque globos iræque procellas,
Tum tuti resident Clypei munimine tecti,
Nec spes illorum, nec honor sub sorte labascit
Aduersa, magis sed vernat, crescitque premendo.

